

การวิจัยมีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการการพัฒนา
2) แสวงหาแนวทางวิธีการพัฒนาดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนา 3) พัฒนาวิจิสุจริต
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม)

ประเภทของการวิจัยเป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and development) แบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการการพัฒนาวิจิสุจริตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม) ระยะที่ 2 แสวงหาแนวทางวิธีการพัฒนา และดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนาวิจิสุจริต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม) ระยะที่ 3 การพัฒนาวิจิสุจริต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม) ขอบเขตพื้นที่ โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม) ตำบลหน้าพระลาน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสระบุรี ประชากรที่ศึกษาแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือผู้มีส่วนสำคัญ (insider) คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม) จำนวน 40 คน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (outsider) ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการโรงเรียนหน้าพระลาน จำนวน 3 คน ครูประจำชั้นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 15 คน ครูที่สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำนวน 5 คน พระสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำนวน 5 รูป ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 40 คน ผู้เชี่ยวชาญ 2 คน ตัวแทนชุมชนจำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการการพัฒนา และแนวทางการสนทนากลุ่ม ประกอบด้วย 1) ความรู้เกี่ยวกับวิจิสุจริต 2) การปฏิบัติเกี่ยวกับวิจิสุจริต

สถิติที่ใช้ในการวิจัยข้อมูลเชิงปริมาณ (quantitative analysis) และใช้สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ข้อมูลเชิงคุณภาพ (qualitative analysis) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เจาะลึก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การตีความ (interpretation) และการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการการพัฒนาวิจิสุจริต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม) พบว่า มีความรู้และการปฏิบัติด้านวิจิสุจริตอยู่ในระดับน้อย มีปัญหาด้านความรู้และการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก มีความต้องการพัฒนาด้านความรู้และการปฏิบัติวิจิสุจริต

2. แนวทางและวิธีการ การพัฒนาวิจิสุจริต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม) โดยใช้แนวทางจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและผู้มีส่วนสำคัญในการประชุมกลุ่มระดมความคิดเห็นในการพัฒนาได้ยี่ดีวิธีการ อบรมให้ความรู้จำนวน 6 คาบ การจัดตั้งชมรมวิจิสุจริต กิจกรรมของชมรมประกอบด้วย ประชาสัมพันธ์หน้าเสาธง จัดกิจกรรมฝึกพูดวิจิสุจริต ติดบอร์ดหน้าห้องเรียน ทำบุญตักบาตรทุกวันพระ นิมนต์พระมาแสดงธรรม จัดทำสมุดบันทึกโดยติดตามการบันทึก ประชุมถึงความก้าวหน้า กิจกรรมตรวจสอบการบันทึกของนักเรียนกิจกรรมชมเชยการบันทึกความดีวิจิสุจริตได้ดีที่สุด ทุกๆ เดือน

3. ผลการพัฒนาวิจิสุจริต นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหน้าพระลาน (พิบูลสงคราม) มีความรู้ปฏิบัติตนด้านวิจิสุจริต อยู่ในระดับดี

This research and development aims to 1) study the current state, problems and needs for development, 2) create guidelines, methods, and key performance indicators for development, and 3) develop good verbal conduct for the matayomsuksa 3 secondary education students of Naphralarn School (Piboonsongkhro).

The research was divided into the aforementioned 3 phases. The sample consisted of two groups, the insiders: 40 matayomsuksa 3 secondary education students of Naphralarn School (Piboonsongkhro); and the outsiders: 3 administrators of the school, a director and 2 vice-directors, 15 secondary education classroom teachers, five teachers who teach social studies, religion and culture learning substance group, five monks who teach social studies, religion and culture learning substance group, forty of the students' parents, two experts and five community people.

The instrument employed was a questionnaire regarding the current state, problems, and needs for development. The guidelines for group discussion comprised 1) knowledge of good verbal conduct, and 2) good verbal conduct practices.

The quantitative data was analyzed by descriptive statistics and qualitative data was analyzed by in-depth interview, interpretation and content analysis.

The findings showed that:

1. regarding the current state, problems, and needs to develop good verbal conduct of the aforementioned students, the students' knowledge and practice on good verbal conduct was rated moderately; their problems on knowledge and practice was rated at a high level, they needed to develop their knowledge and practice on good verbal conduct.
2. the guidelines and methods to develop good verbal conduct of said students: using the guidelines brainstormed by the insiders and the outsiders are as follows: provide training for 6 periods, establish a good verbal conduct club; the club activities would comprise publicity activities in front of the flagpole, hold good verbal conduct speech activities, and post publicity materials in front of classrooms, make merit by offering alms to monks every Buddhist day of observance, invite a monk to give a sermon, make a record book and follow up, meet to consider advancement, activities to monitor the students' records, and monthly activities to admire the students with the best good verbal conduct record.
3. the result of the aforementioned changes is that good verbal conduct of the students was found to be rated at a good level.